

Okhaldhunga Times

Mai 2011

Kjære venner

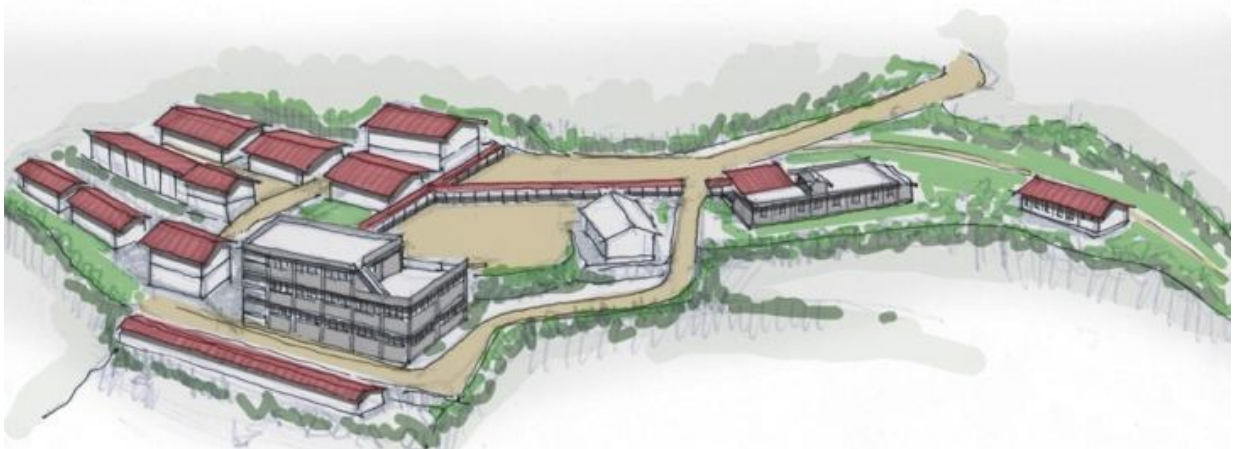
Godt nytt!

Den største utfordringen vi står foran i Okhaldhunga er jo at sykehuset trenger større plass. Planer for utbyggen tar form, vi er i kontakt med et nepalesisk ingeniørfirma, og med god hjelp fra mange støttespillere håper vi å få reist nok penger. Vi har jo tidligere ”annonsert” i OT etter en norsk bygningsingeniør til å følge opp arbeidene her. Og nå har vi fått en!

Hele familien Vestøl har vært i Nepal i mange år tidligere, og kan språk og kultur. Denne gangen er det bare far Magne og mor Dorothea som kommer. Her sitter de med tre døtre, som denne gangen må nøye seg med å sende ut sine foreldre. Magne er bygningsingeniør, Dorothea er lærer og sosionom. De er de beste kandidatene vi kunne fått, og vi gleder oss!

Drømmebildet

Dette er slik sykehuset skal se ut etter utbyggingen. Etter ett år med tomteforhandlinger, og kjøp av en noe annen tomt, måtte også drømmebildet av det nye sykehuset få en ny form. Nå foreligger en helhetsplan og et budsjett på rett over 6 millioner norske kroner!

Det kan synes å ha tatt veldig lang tid. ”I sin tid”, står det stadig i Bibelen. Sykehuset ser ut til å komme i sin tid. Først nå har det blitt fergeforbindelse over elven som gjør det mulig å frakte lastebiler over. Før måtte alle varene lastes av og bæres på menneskerygg over en bambus bro. Det vil lette transporten enormt. Det er likevel en svær utfordring å bygge et så stort prosjekt så langt fra allfarvei. Arkitekten mener vi må finne en entreprenør som har del i ”Okhaldhunga visjonen”. Det er hva vi håper og ber om. Det er langt dyrere å bygge utenfor hovedveien, men det er her det trengs!

Det er stadig kaotiske tilstander med mange pasienter som gjør at drømmebildet vokser seg sterkt i alle de ansatte og i pasienters tanker. Men også hos alle naboer som bygger opp provisoriske hoteller der arbeidsfolk kan bo og spise. Til sist er det også fattige familier som er flittige gjester på sosialkontoret, som ser fram til arbeidsplasser i lange tider framover.

Barnerommet med fire senger har klart å trykke inn den femte sengen. Det er særlig barnerommet og barselrommet som blir en fryd, det kommer i halve toppetasjen med en kjempeveranda utenfor!

Jeg gleder meg til nybyggingen hver gang jeg går inn på det trange, mørke rommet vi har i dag.

”Bein-doktor”

Også denne måneden har vi hatt storfint besøk her i Verdens Navle. Dr. Indra Napit er leder av Nepals lille men aktive kristne legeförening. Men han er også en svært dyktig ortopedisk kirurg. Han jobber nå som medisinsk leder for et Kathmandu som drives av The Leprosy Mission. Han er i ferd med å utvikle det til også å bli et senter for ortopedisk kirurgi, altså for operasjoner på ben og ledd, i tillegg til arbeidet med lepra.

Han har et stort hjerte for fattigfolk på landsbygda som ikke har mulighet til å reise til Kathmandu, og besøker hvert år flere av de små misjonssykehusene i fjellene her for å operere og undervise legene der. Nå var det tredje året på rad han var en uke i Okhaldhunga, og vi hadde ”samlet opp” pasienter til ham gjennom mange måneder, så det ble et omfattende operasjonsprogram. De fleste veletablerte, ledende spesialistene i hovedstaden vender sin oppmerksomhet mot de rike, og mot Vesten. Indra går den andre veien, ut til dem som ikke kan betale. Han er et viktig forbilde for sin unge kolleger i landet.

En gammel dame har blitt behandlet for brudd i lårbenet. Det er skummelt å skulle opp på krykker første gang, så dr. Indra gir henne kyndig hjelp.

Vårt lille sykehus er med i et nettverk av misjonssykehus i Nepal. Slik kan våre pasienter nyte godt av kompetanse langt utover det vi har selv. Og staben vår lærer praktiske ting som kommer til nytte hele resten av året.

Nordfjord i Okhaldhunga

Vertikal gruppe fra Nordfjord inntok Okhaldhunga og satt spor etter seg også i år. En stor sjekk på 980 000 rupees til sykehuset, og også i år ble det rene stier i landsbyen etter dem.

I fjor brettet elevene opp ermene og rensset hele landsbyen for søppel mens befolkning sto målløse å så på. I år gikk de et skritt videre.

Elevene fra Nordfjord fordelte seg på alle klassene på skolen og hadde undervisning om miljøvern og søppel og samtaler med elevene. Etterpå gikk de ut med hver sine grupper og plukket søppel.

Etter fjoråret har landsbyen fått satt opp kurver og det så langt bedre ut i år enn i fjor, men det var likevel mange kurver som ble tømt i det store hullet.

Det ble en god påminning for vedlikehold av en ren landsby og en regning på 220 kopper te på hotellet forteller om hvor mange som tok i et tak den dagen .

Fest!

I kirken inviterte vi til fest hos oss med leirbål, sang og dans og møte med Nordfjord. Kjempefint, men da kvelden kom, regnet det.. Så det ble fest i stua vår. Der ble det servert middag til mer enn 90 gjester den kvelden! Her leser presten fra Lukas, - den som har fått mye, skal det kreves mye av. Det var kanskje en tekst som passet bedre enn han visste? Heldigvis ble det oppholdsvær med bål og dans tilslutt.

Stivkrampe

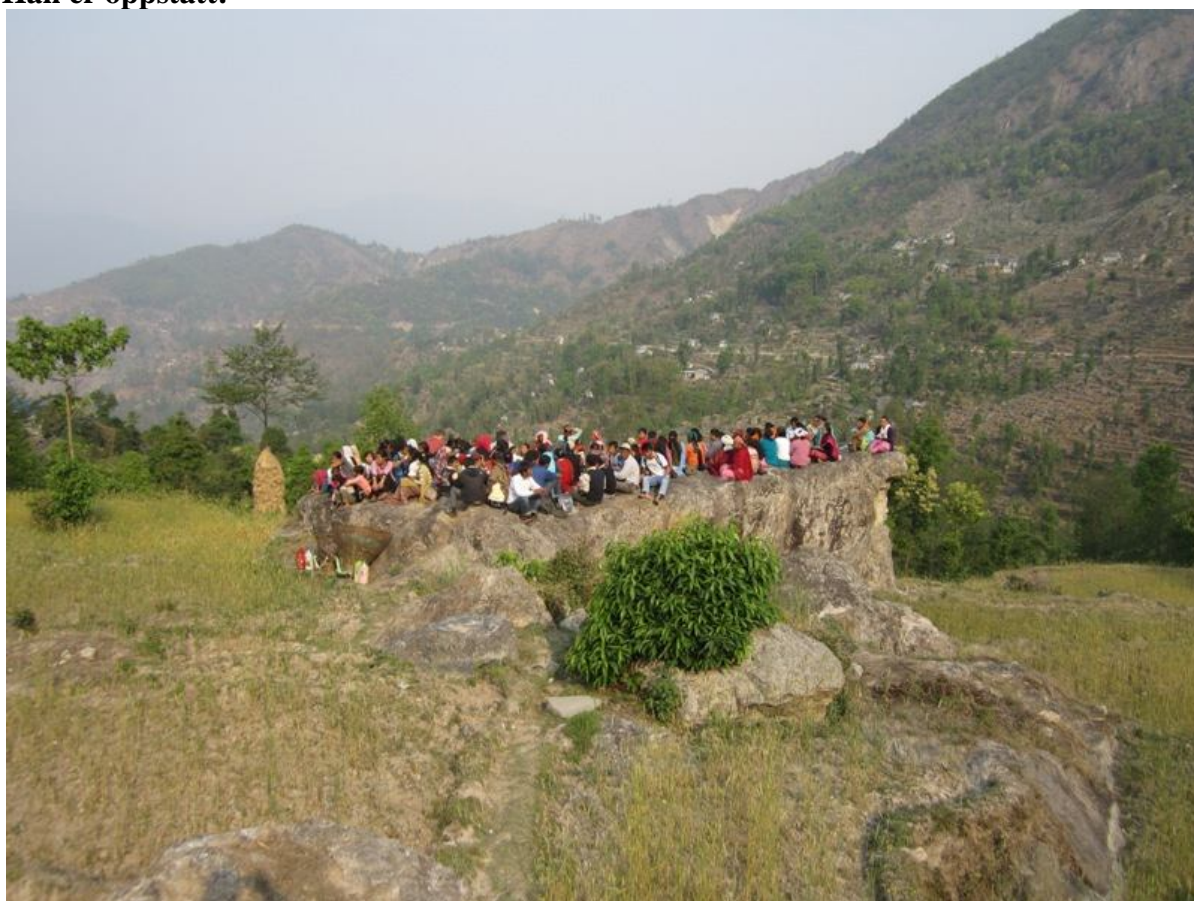
Okhaldhunga sykehus gir bredere medisinsk erfaring enn noen norsk arbeidsplass, det er jeg helt sikker på. Så denne måneden har ikke bare dreiet seg om operasjoner for vanskelige brudd. Vi har også blant annet hatt innlagt en pasient med stivkrampe hele måneden. Han var kritisk dårlig da han kom, med stive, smertefulle armer og ben, spasmer og problemer med å svelge. Det tok tid for oss å stille riktig diagnose, blant annet fordi vi ikke fant det såret som stivkrampebakteriene har kommet inn i kroppen hans gjennom. Kanskje var det alt grodd. Da han ikke ble bra i løpet av et par døgn etter at han kom hit ville familien ta ham hjem for å dø, men de lot seg overtale til å gi medisinen en sjanse til å virke.

Da diagnosen var stilt begynte vi behandling med antibiotika og enorme doser muskelavslappende midler, og etter kort tid stagnerte forverringen. De farlige og smertefulle spasmene som kan føre til full pustestopp ga seg, og de siste ukene har han blitt gradvis bedre.

Dette er siste dagen, her går han hjem!

Han er oppstått!

Også i år feiret vi påskemorgen grytidlig på "den store steinen" i risåkeren. Livet har seiret! I år trodde vi steinen skulle bli full, men selv om vi serverte 136 tekopper der i solrenningen, er det ennå plass til flere.

God vår!

Nå går det mot vår, og her betyr det at trærne blomstrer. Det er overdådig når "flaskeskrubb-treet" står i fullt flor. Kanskje ikke så pent navn, men et flott tre. Er det noen som vet et bedre navn på det treet?

Til slutt en hilsen til dere alle fra en liten kar jeg traff på den tre minutters turen hjem fra sykehuset her en dag. Han nyter solvarmen, for han kan ikke regulere kroppstemperaturen sin selv. Det kan vi.

Nyt vårsola!

Hilsen Kristin og Erik

Støtt gjerne prosjektet vi jobber med i Nepal på Normisjons kontonummer: **1503.02.13537**
Merk **Prosjektnr:114.98.847 "Okhaldhunga sykehus"**.

Eventuelt kan dere støtte sykehusutbyggingen.
Da brukes samme kontonummer, men overføringen merkes:
"Fond Okhaldhunga sykehus. Prosjektnummer: 118.15.354"